

ברכה הכל חיבים, ובלבך שידרעו את מי מברכים, וזהו ונחרו אליו כל הגויים. בא רבי יוסי ונש��. אמר, פאה יפה דבר זה ומתקן לך.

עקבו יש לדיק, אם אחרית הימים הזו היא כוס של ברכה ממש, מה זה חרב ביתה? כיון לו לכתוב כך: והיה אחרית הימים נכוון יהיה בראש החרים. מהו באחרית הימים נכוון יהיה בראש החרים. אמר בראשית הימים הוא העץ של הפל, מראשו ועד סופו, שהוא עצם טוב ורע.وابא הפסוק לברור באחרית הימים, והוציא הר בית ה, זה טוב בליל רע. הר בית ה' ודאי שאין שם חלך לא cedar החר, שהרי נזכר הר בית ה' מתוך העץ, שהוא אחורית הימים. וזהו כוס של ברכה, שהוא נכוון בראש החרים.

אמר רבי יוסי, אשרי הדרך הזו שזכינו לדבר הזה. אמר לו, מפני שמעתאותו? אמר לו, يوم אחד התייחס הולך בדרך ושמעתו וראיתי את רב המונא סבא לרבי שמעון שהיה דורש את הפסוק הזה לרוב אחא. וכיוון ששמעתי, שמחתי בו, ושמרתי אותו צורר בקשר לבושי שלא יסור מפני לעולמים. אמר לו, ודאי שדבר קדוש זה נאדור מהמןורה התקדושה. אשרי הדור שעמודי העולם ותומכייו שווים בתוכו, ואם אתה צורר את הדבר הזה בקשר אחד שלא יסור מפה - אני אזכיר אותך אותו בשלשים או בארכיים קשיים בכיסי שלא יסור מני לעולמים.

על אותו דבר שהראה הקדוש ברוך הוא למשה, משום שאף על גב שישראל חטא לפניו בכל דור ודור, לא רצה מי שיאמר עליהם לשון הרע. מניין לנו? מהitious,

דנשימים וקטנים פטוריין מן המצות, בכוס דברכה הכל חיין, בלבד דינגדען למאן מברכין, ורק היא ונחרו אליו כל הגויים. אתה רבי יוסי ונש��יה, אמר כמה שפיר מלא דא, ומתייקא להחפא.

השחא אית לדיקא, אי האי אחרית הימים, איהי כוס דברכה ממש, מהו הר בית יי', הויה לייה למכתב הци, והיה אחרית הימים נכוון יהיה בראש החרים. מהו באחרית הימים נכוון יהיה הר בית יי'. אמר לייה, אחרית הימים איהו אילנא כלא, מרישיה ועד סיפיה, דהוא אילנא דעתוב ורע. ואטא קרא לברא באחרית הימים, ואפיק הר בית יי', דא טוב שלא רע. הר בית יי' ורק דלית פמן חולקא לסתרא אחרא, דהא אתריר הר בית יי', מגו אילנא דאייהו אחרית הימים. ורק איהו כוס דברכה, דאייהו נכוון בראש החרים.

אמר רבי יוסי, זפאה ארחא דא, דזיכנא להאי מלחה. אמר לייה ממאן שמעת לה. אמר לייה, יומא חדא הוינא איזיל בארכא, ושמענא וחמיינא לייה לרבי המונא סבא, (נ"א לרבי שמעון) דתוהה דריש להאי קרא לרבי אחא, וכיוון דשמענא חדינא ביה, ונטירנא לייה צרייד בכנפה דלבושאי, דלא יתעדין מנאי לעלמין. אמר לייה, ורק מלחה קדישא דא, מנהירו דבוצינא קדישא אתנהיר. זפאה דרא, דקיימי עולם ואסמכוי, שריין בגניה. וαι אנט אירית להאי מלחה בקשרא חדא דלא יתעדין מינקה. אנא אצורך לה בתלתין, או בארכבעין קשרין בכיסאי, דלא יתעדין מינאי לעלמין. (נא חסר). על ההיא מלחה דאחים קדשא בריך הוא למשה, בגין דאך על גב דישראל חבין קמיה בכל דרא ודרא, לא בעי מאן דיניימא